

רחל הוימן ז"ל

בת גולדה-חיה וירחמיאל לייבוביץ

נולדה: ד' אב תרע"א - 29.7.1911
 נפטרה: י"ג באב תשנ"א - 24.7.1991

עלתה ארצה: כ"ז אלול תרצ"ו - 14.9.1936

לפני שנפלה רחל על משכבה, אשר ממנו לא קמה יותר, תכננו בנותיה לציין את יום הולדתה ה-80 שחל בימים אלה ממש.

רחל נולדה בריגה-לטביה, להורים שומרי מסורת וציוניים. הם לא התנגדו ולא מנעו את עלייתו של בנם - חיים ז"ל שהיה בין ראשוני החלוצים מלטביה, ומראשוני מייסדי ובוני גשר ואשדות, מקבוצת פועלי הבניין "אחדות" הידועה.

חיים ז"ל היה חלוץ במלוא מובן המלה, גם בזאת - שהיה הראשון ממשפחת לייבוביץ. בעקבותיו עלו גם שני אחים ושתי אחיות וההורים, שיחד עם חמישה מתוך שמונת ילדיהם חיו פה - והיוו ממש שבט. גם רחל כמו חיים, אחיה, הלכה לתנועת "החלוץ", ויומיים לפני ראש השנה תרצ"ז (1936) הגיעה ארצה ולגשר. עברית, ידעה עוד מימי בית-הספר העברי בריגה, וכך בלי קושי השתלבה מיד בחריצות ובזריזות האופייניים לה בעבודה ובחברה. לא עבר זמן רב, והיא נישאת לצבי הוימן יבל"א, ויחדיו הם מקימים משפחה ומגדלים את טלילה וחיה - שתי הבנות הראשונות. שנים רבות עובדת רחל בבתי-הילדים. גם את מלחמת השחרור היא עוברת בעבודה קשה ומפרכת בבית המלון "וייס" שם שוכנו היא וילדי טיפווחיה, אשר "הוגלו"-פוננו מאשדות המופצצת והמופגזת. שתי הבנות הצעירות יותר, עדה ורנה מצטרפות למשפחה לאחר מלחמת השחרור והפילוג.

רחל משתלמת ומוסיפה לטפל עוד שנים רבות בילדים. בגן-הילדים ובילדי ביה"ס - ב"בית-הכולל" ובימי הבציר בכרם (גם הוא כבר ז"ל) מזעיקים את רחל לעזור באריזת אשכולות הענבים.

במחצית יובל השנים האחרונות עבדה רחל במטבח. לא נוכל לומר שהיתה מן המנהיגות והמובילות בחיי הקיבוץ, או שהיתה פעילה בוועדות השונות. אך מסירותה וחריצותה היו ידועים לכל. על אהבתה לסדר ונקיון יש אפילו כמעט סיפורי אגדות... היא לא חסה על בריאותה ולא חסכה את כוחותיה בכל מה שנגע בעניין זה... ורגליה - אותן רגליים הזקות, המהירות בריצתן, שהודות להן נכנסה לנבחרת האולימפית של לטביה בצעירותה - עייפו מלשאת את משא השנים והעבודה הקשה בשנותיה האחרונות. מצער מאד, שלא זכתה לגור בדירה נוחה יותר, שיועדה לה ולצבי - כדי להקל עליהם באחרית ימיהם.

חבל - שלא תספיק כבר לראות את כרמית - הנכדה בטכס חג-המחזור.
גם מאור - הנכד מצטער שסבתא לא תשתתף במסיבת הפרידה שלו מהגן, לקראת עלייתו
לכתה א'.
וספיר - הצעירה בנכדותיה, חגגה את יום הולדתה השלישי בלי סבתא...
אבל צריך לציין גם את השמחות שהיו בחייה.
שמחה על הולדת כל נכד ונכדה ואפילו נין אחד שיבדלו כולם לחיים טובים
וארוכים.

לצבי, לבנות, לנכדים ולנכדות שעברו שעות קשות, שעות של חרדה - גם על יד
מטתה של רחל... אולי תקל עליכם הידיעה, שרחל עצמה לא חשה כל קושי או כאב,
בימיה האחרונים.

לכי לשלום לעולמך - עולם שכולו טוב,

רחל - בת למשפחה חלוצית למופת!

עמליה דיין

יום הקבורה: י"ד באב תשנ"א